

VIELÄ KERRAN KANSAINVÄLISESTÄ SOSIALISTISESTA TOIMISTOSTA JA LIKVIDAATTOREISTA

„Novaja Likvidatorskaja Gazetan” * lehtimiesten peruspiirre, voimattoman vihan kannustama ulkokultaisuus ei ole vielä milloinkaan mennyt niin pitkälle kuin heidän kirjoituksissaan Kansainvälisen toimiston päätöksen johdosta¹⁷.

Miten pitkälle he ovat menneet, käy selville jo siitä, että heti heidän ensimmäisten tätä aihetta käsittelevien kirjoitustensa jälkeen Kansainvälisen sosialistisen toimiston sihteerin Huysmansin täytyi valtuuttaa toveri Popov tiedottamaan venäläisille työläisille, että hän, Huysmans, on pannut vastalauseen „Novaja Rabotshaja Gazetan” yrityksille „käyttää omiin ryhmäkuntalaisiin tarkoituksiinsa” venäläisten lukijain „asiantuntemattomuutta”, vastalauseen sitä „ilmeistä vääristelyä ja epälojaalisuutta” vastaan, mikä ilmenee likvidaattorien julkaisemissa tiedotuksissa Toimiston päätöksistä.

Kun nyt „Novaja Rabotshaja Gazetan” lehtimiehet ovat saaneet Toimiston sihteerin suusta näin sointuvan... lausunnon, voimme vallan rauhallisesti ohittaa kaikki heidän yrityksensä syyttää *meitä* Lontoossa hyväksytyjen päätösten todellisen luonteen vääristelemisestä. Henkilöt, jotka Toimiston sihteeri on julkisesti saanut kiinni Toimiston päätösten „käyttämisestä ryhmäkuntalaisiin tarkoituksiinsa” ja „epälojaalisesta” suhtautumisesta niihin, voivat pauhata miten paljon tahansa kunnioituksestaan Internationalea kohtaan y.m.s.— tuskin kukaan heitä uskoo. Jokainen työläinen tietää nyt, mitä ovat todellisuudessa ne temput, joiden avulla hra D.¹⁸ on kovin ponnistuksin onkinut esiin

* — „Uuden Likvidaattorilehden”. *Suom.*

Toimiston päätöslauselmasta puolueen „rakentamismetodit” sekä kuusikon „tuomitsemisen”, meidän „vaatimustemme” „torjumisen” ja levitsan sosialidemokraattisen luonteen „tunnustamisen”. Kirjallinen temppuilu Toimiston päätöslauselmilla ei vielä merkitse kunnioitusta näitä päätöslauselmia kohtaan, hra D.!

Kuinka suuri sentään onkaan näiden temppuiliijain hämminki! Katsokaa, kuinka heidän täytyy joka askeleella kumota itse itseään!

1) 102. numerossa hra D. tiedottaa mahtipontisesti: „Kansainvälinen sosialistinen toimisto on ilmaissut paheksumisensa sen johdosta, että kuusi edustajaa on eronnut duumaryhmästä”; kahta numeroa myöhemmin, 104. numerossa toinen temppuiliija, hra L. S.¹⁹, ilmoittaa yhtä mahtipontisesti: „Kansainvälinen sosialistinen toimisto ei antanut enempää kiitoslausuntoja kuin *moitteitakaan*”. Ja — pankaa merkille! — kumpikin kunnianarvoisa mies on varsin tyytyväinen Toimiston päätökseen: toinen siksi, että se „ilmaisi paheksumisensa”, ja toinen siksi, ettei se ilmaissut minäkäänlaista paheksumista! Voiko kuvitella suurempaa sekaannusta?

Ja olihan herroilla likvidaattoreilla syytäkin joutua hämmennyksen valtaan! Toimiston päätöslauselman peruspykälässä on ilman kaksimielisyyttä sanottu seuraavaa: *ennen kuin otetaan mitään käytännöllisiä yhdistymisaskeleita, on ensin saatava selville erimielisyydet*.

Ja tämä päätös on aivan oikea.

Ellemme halua „yhtenäisyyden” nimellä tarjota työväenluokalle mitä erilaisimpien ainesten kaaosmaista sekoitusta, jos haluamme todellista yhtenäisyyttä *työssä*, niin ensimmäisenä ehdottomana askeleena siihen pitää olla „erimielisyyttä aiheuttavien kohtien” tarkka selvittely. Selvitettäköön „yleisen mielipiteiden vaihdon” avulla tarkoin „erimielisyyttä aiheuttavat kohdat”, niin silloin käy selville, voidaanko puhua mistään käytännöllisistä yhdistymistä tavoittelevista askelista. Täten on kysymys asetettu Toimiston päätöslauselmassa. Tällaista kysymyksen asettelua me tervehdimme täydellisesti. Kansainvälisen sosialistisen toimiston ehdotukseen vastasimme esittämällä työläisille kehotuksen: vielä kerran on pohdittava erimielisyyksiä tyynesti ja harkitsevasti ja lausuttava mielipide erimielisyyttä aiheuttavista kohdista. Lupasimme puolestamme kaikin tavoin

auttaa ulkomailla olevia tovereita tutustumaan oleviin erimielisyyksiin. „Proletarskaja Pravdan” 9. numerossa julkaistu päätöslauselma esittää aivan oikein yhteenvedon niistä kohdista, jotka erottavat meitä ja likvidaattoreita²⁰. Tällainen tulee olla vastauksemme Toimiston ehdotukseen, eikä muuta keinoa tietenkään ole ollut eikä voi olla niille, jotka suhtautuvat vakavasti Toimiston päätökseen siitä, että on aikaansaattava „yleinen mielipiteiden vaihto erimielisyyttä aiheuttavista kohdista”.

Mutta — ja siinä se koko juttu onkin! — herroista likvidaattoreista ei ole mikään sen epämiellyttävämpää, vastenmielisempää ja sopimattomampaa kuin vallitsevien teoreettisten, ohjelmallisten, taktillisten ja organisatoristen erimielisyyksien selvittely. Kaikki heidän kieroilunsa, vääristelynsä ja sättimisensä Toimiston päätöslauselman hyväksymisen yhteydessä on tarkoitettu yksinomaan *painamaan villaisella* päätöslauselman sen vaatimuksen, että erimielisyyksistä on saatava selvyys ennakolta. Sekä hra L. S. että hra D. kiiruhtavat mitä hartaimmin edelle: eiköhän voitaisi jotenkin „liittyä yhteen” tarvitsematta „selityksiä” yhdistyjien aate-„todistuskorteista”; eikö voitaisi tulla toimeen ilman „otteita vanhoista aikakausjulkaisuista ja lehdistä”, haikailee hra L. S.; eikö voitaisi olla muistelematta „menneisyyttä”, touhuua hra D.— Ymmärrämme heitä vallan hyvin: hra L. S:stä ei ole mieluisaa, että muistellaan maanalaisuutta koskevia artikkeleita („Lutsh” lehden 15. (101.) n:o), ja hra D:stä ei ole miellyttävää, että muistellaan tunnuslausetta „taistelu legaalisuuden puolesta”. Ja me yhdymme täydellisesti Toimiston päätökseen, mikäli siinä ehdotetaan, ettei pidä kaimella esiin menneisyyden virheitä. Emme kieltäydy antamasta „menneisyyden virheistä” armahdusta, jota herrat likvidaattorit puuhaavat. Menneisyys ei kiinnosta meitä sinänsä, meitä kiinnostaa tämän- ja huomispäiväinen työ. Ja juuri tämän työn suhteen haluamme tietää: *jatkavatko* likvidaattorien äänenkannattajat vastaisuudessaakin maanalaisuuden mustaamista; tulevatko ne *edelleenkin* pitämään „kolmea valasta”²¹ nykyhetkelle kelpaamattomina; puolustavatko ne edelleenkin „elokuulaisten” harjoittamaa ohjelman vääristelyä j.n.e.

Näiden kysymysten ja sen selvittäminen, miten pitkälle niissä erimielisyydet menevät, on Toimiston päätöslauselman

mukaan jokaisen yhdistymisasiassa tehtävän edistys-
askeleen *ennakko*ehto,— ellei „yhdistymistä” ymmärretä
likvidaattorimaisesti siinä mielessä, että kaikki ne, jotka
ovat suvainneet nimittää itseään sosialidemokraateiksi,
sekoitetaan periaatteettomasti samaan joukkoon.

„Syytöspykälät on jo muotoiltu”, pauhaa hra L. S. Emme
haluaisi tässä palauttaa mieliin sananlaskua eräästä henki-
löstä, jonka hattu syttyi palamaan, mutta minkä vuoksi
sitten hra L. S. käsittää yksinkertaiset rauhanehdot „syytök-
siksi”? Me sanomme: sen järjestön, joka muodostuisi yhdis-
tymisen tuloksena, pitäisi rakentua niille ja niille periaat-
teille: vanhan ohjelman tunnustamiselle, järjestön tietyn
muodon, typistämättömien tunnusten, jyrkän taktiikan y.m.s.
tunnustamiselle. Mutta te julistatte heti, että järjestön ohjel-
man, taktiikan ja tehtävien tällainen sanamuoto ei ole
muuta kuin „täydellinen likvidaattorien syntiluettelo”. Mei-
dän on kovin sääli teitä, mutta emme me eikä Toimistokaan
tiedä muuta keinoa uusien järjestöjen rakentamiseksi kuin
sen, että otetaan selville näiden järjestöjen ohjelma, tak-
tiikka j.n.e.

Mutta me olemme syyllisiä vielä suurempaan syntiin. Me
emme vain esittäneet järjestön luomisen ehtoja, toisin
sanoen emme ainoastaan selvittäneet rauhanehtoja, vaan
vieläpä annoimme nämä ehdot työläisten arvosteltavaksi.

Me vakuutamme, ettei Toimiston päätöksen täyttämiseen
ole mitään muuta tietä kuin meidän valitsemamme tie.

Toimisto kehottaa *kaikkia* sosialidemokraateiksi itseään
nimittäviä ottamaan selville ne erimielisyydet, jotka heitä
erottavat,— se on oleva ennakkotoimenpiteenä yhdistymis-
kysymyksen ratkaisuun.

Julkaisemassamme päätöslauselmassa on reagoitu Toi-
miston kehotukseen esittämällä katsomusten „luettelo” ohjel-
man ja taktiikan sekä organisaation peruskysymyksistä ja
antamalla tämä „luettelomme” työläistoverien käsiteltä-
väksi. Jos herrat likvidaattorit seuraisivat esimerkkiämme,
niin olisi meillä lähitulevaisuudessa, ennemmin tai myö-
hemmin, kaikkien osapuolien selvästi muotoillut mielipiteet
ja tarkka selvyys siitä, kenen puolella on järjestyneiden työ-
läisten enemmistö. Tehtävä, jonka Kansainvälinen sosialis-
tinen toimisto on asettanut Venäjän proletariaatille, lähenisi
ratkaisuaan. Mutta likvidaattorit tietenkin karttavat tätä
tietä loppuun asti siitä yksinkertaisesta syystä, että heidän

kerhonsa tarkoitusperille on heidän poliittisten katsantokantojensa tarkka määrittely yhtä epäedullista kuin niiden antaminen laajojen työläispiirien arvosteltavaksi.

Näissä oloissa he kiertämättä yrittävät vaihtaa „erimielisyyksien” tarkan „selvilleottamisen”, jota Toimisto vaatii, pikkumaiseen, persoonalliseen rettelöintiin, väärentelyihin ja vilppiin, mikä on omiaan vain vaikeuttamaan Toimiston työtä, he tulevat jatkuvasti aiheuttamaan „lojaalisuuden” opetusta, jota Internationalen sihteeri on jo joutunut herroille likvidaattoreille antamaan.

„Proletarskaja Pravda” № 11,
joulukuun 19 pnä 1913

Julkaistaan
„Proletarskaja Pravda” lehden
tekstin mukaan
